

จงรักษาความตระหนักรู้ของการเป็นลูกโดยตรงของผู้ทรงอำนาจ โลกและทำให้พลังทั้งหมดของลูกอยู่ภายใต้คำสั่ง

วันนี้ ลูกๆทุกคนในทุกหนแห่งหลอมรวมอยู่ในคลื่นแห่งความรัก ความทรงจำพิเศษของพ่อมารามาได้ปรากฏขึ้นในหัวใจของทุกคน จากเวลาอมฤต ลูกประจำแห่งความทรงจำระลึกถึงในหัวใจของเพชรพลอยทั้งสองประเภท ผู้ที่ได้รับการหล่อเลี้ยงในรูปสละและผู้ที่ได้รับการหล่อเลี้ยงในรูปที่อะแนคกำลังไปถึงบัพดาตา ภาพแห่งความทรงจำระลึกถึงของลูกเกี่ยวกับบัพดาตาปรากฏให้เห็นในหัวใจของทุกคน และในหัวใจของพ่อก็หลอมรวมความรักของลูกๆทุกคนไว้ ในหัวใจของทุกคนเพลงรักเพลงหนึ่งที่เล่นคือ "بابาของฉัน!" และเพลงที่เล่นในหัวใจของพ่อคือ "ลูกที่แสนหวานของฉัน!" เพลงอัตโนมัตินี เพลงที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ช่างน่ารักยิ่งนัก เพื่อตอบแทนความทรงจำระลึกถึงอันเปี่ยมด้วยความรักของลูก บัพดาตาจึงมอบพรแห่งความรักจากหัวใจเป็นล้านเท่า

บัพดาตาเห็นว่า แม้กระทั่งเวลานี้ ในดินแดนนี้และในต่างแดน ลูกๆทั้งหลายก็หลอมรวมอยู่ในมหาสมุทรแห่งความรัก วันแห่งความทรงจำระลึกถึงนี้เป็นวันพิเศษที่จะทำให้ลูกๆทุกคนมีพลัง วันนี้เป็นวันที่ลูกๆได้รับการสวมมงกุฎจากจากพ่อมารา พ่อมาราสวมมงกุฎแห่งความรับผิดชอบสำหรับการรับใช้โลกให้กับลูกๆที่เป็นเครื่องมือ ท่านเองก็กลายเป็นที่ไม่รู้จักและมอดดับสักแห่งสำนักให้กับลูกๆ เพื่อให้พวกเขาเป็นเครื่องมือในรูปที่มีตัวตน ท่านมอบมงกุฎแห่งแสงแก่ลูกๆเหมือนกับท่านเองในรูปที่เป็นเทวดาที่อะแนค ท่านเองกลายเป็นคาราวินฮาร์ (ผู้ที่ทำให้ผู้อื่นกระทำ) และทำให้ลูกๆกลายเป็นคารันฮาร์ (ผู้ที่ทำงาน) เหตุนี้เองวันนี้จึงเรียกว่าวันแห่งความทรงจำระลึกถึง นั่นคือวันแห่งพลัง ไม่ใช่เพียงแค่วันแห่งการตระหนักรู้เท่านั้น เพราะพร้อมกับความตระหนักรู้นี้ ลูกๆทุกคนก็ได้รับพลังทั้งหมดนี้อย่างเป็นพร บัพดาตามองเห็นลูกๆทุกคนอย่างเป็นตัวของสำนักู้ทั้งหมด ท่านเห็นลูกในรูปของผู้เป็นนายที่ทรงอำนาจ ไม่ใช่เพียงแค่บางพลัง แต่ด้วยพลังทั้งหมด ลูกแต่ละคนได้รับพลังทั้งหมดเหล่านี้จากพ่ออย่างเป็นพร ทันทที่ลูกถือกำเนิดมาในชาติเกิดที่สูงส่ง บัพดาตาได้ให้พรแก่ลูกว่า ขอให้ลูกเต็มไปด้วยพลังทั้งหมด นี่คือพรสำหรับทุกวันเกิด ใช้พลังที่ลูกได้รับอย่างเป็นพร ลูกแต่ละคนได้รับพลังเหล่านั้นแล้ว แต่ลูกตามลำดับกันไปในการใช้พลังเหล่านั้น ลูกสามารถสั่งพรของทุกพลังตามเวลาได้ ถ้าลูกกลายเป็นตัวของพรที่ลูกได้รับจากผู้ประทานพร และส่งแต่ละพลังตามเวลา พลังนั้นก็จะปรากฏขึ้นอย่างแน่นอนเมื่อลูกซึ่งเป็นนายที่ได้รับพรแล้ว ในฐานะที่เป็นตัวของความตระหนักรู้ จงส่งพลังเหล่านั้น เป็นไปไม่ได้ที่พลังเหล่านั้นจะไม่ถูกใช้ในเวลานั้น อย่างไรก็ตาม ผู้เป็นนายควรนั่งบนที่นั่งแห่งการตระหนักรู้ของการเป็นนายผู้ทรงอำนาจ จะไม่มีการเชื้อฟังคำสั่งใดๆหากออกคำสั่งโดยไม่ได้นั่งอยู่บนที่นั่ง เมื่อลูกๆพูดว่า "بابا ฉันจดจำท่าน ท่านได้ปรากฏตัว" พระเจ้าปรากฏตัว เมื่อพระเจ้าปรากฏตัวได้ ทำไมพลังจึงไม่ปรากฏขึ้น? เพียงแค่ส่งพลังเหล่านั้นด้วยวิธีที่ถูกต้องด้วยอำนาจของผู้เป็นนาย พลังทั้งหมดเหล่านี้เป็นทรัพย์สินสมบัติพิเศษของพระเจ้าของลูกในยุคนบรรจบกัน ทรัพย์สินสมบัติสำหรับใคร? ทรัพย์สินสมบัติมีไว้สำหรับลูกๆเสมอ ดังนั้น จงส่งพลังเหล่านั้นอย่างถูกต้องในขณะที่นั่งบนที่นั่งของการเป็นตัวของสำนักู้ทำไมลูกต้องตรากตรำทำงานหนัก สั่งการพวกเขา! ลูกเป็นลูกโดยตรงของผู้ทรงอำนาจ โลก ให้ความซาบซึ้งของสำนักู้ปรากฏออกมาอยู่เสมอ

ให้ลูกแต่ละคนตรวจสอบตนเอง: ฉันมีสำนักู้ตามธรรมชาติของการเป็นดวงวิญญาณที่มีสิทธิ์ในผู้ทรงพลังอำนาจ โลกหรือไม่? ลูกมีสำนักู้นี้ตลอดเวลาหรือเพียงบางครั้งเท่านั้น? ทุกวันนี้ การต่อสู้ทั้งหมดของพวกเขาเป็นเพราะต้องการสิทธิทั้งหมด ในขณะที่ลูกทุกคนได้รับสิทธิของพระเจ้าและอำนาจของพระเจ้าตั้งแต่เกิด ดังนั้น จงรักษาพลังของสิทธิของลูกไว้ จงคงความทรงพลังของตัวเองไว้ และทำให้ทุกดวงวิญญาณได้รับพลังด้วย ในเวลานี้ทุกดวงวิญญาณกำลังร้องขอพลัง (samart) นั่นคือพลัง (shaktiya) พวกเขายังคงร้องขอสิ่งต่างๆเบื้องหน้ารูปเคารพที่ไม่มีชีวิตของลูกอยู่ตลอดเวลา ดังนั้น พ่อจึงพูดว่า: โอ ดวงวิญญาณที่ทรงพลังทั้งหลาย จงให้พลังแก่ทุกดวงวิญญาณ จงให้พลัง (samarthi) แก่พวกเขา สำหรับสิ่งนี้ มันเป็นสิ่งสำคัญสำหรับลูกทุกคนที่จะต้องใส่ใจเพียงสิ่งเดียว บัพดาตาได้ให้สัญญาแก่ลูกสำหรับสิ่งนี้ และท่านยังเห็นในผลลัพธ์ด้วยว่าความคิดและเวลาของลูกส่วนใหญ่กำลังเสียไปโดยเปล่าประโยชน์ ตัวอย่างเช่น หากการเชื่อมต่อไฟฟ้าหลวมแม้เพียงเล็กน้อยหรือมีการรั่วไหล ลูกจะไม่สามารถรับแสงสว่างที่เหมาะสม(พลังงานไฟฟ้า)ได้ ในทำนองเดียวกัน การรั่วไหลของสิ่งที่ไร้ประโยชน์นี้จะไม่ปล่อยให้ลูกสร้างสภาพที่ทรงพลังและสำนักู้อยู่เสมอได้ ดังนั้น เปลี่ยนสิ่งที่ไร้ประโยชน์ให้เป็นสิ่งที่ดีที่สุด ทำแผนการออม ตรวจสอบว่ามีการใช้ไปในทางที่ดีที่สุดก็เปอร์เซ็นต์และเสีย

ไปเท่าไรตลอดทั้งวัน หากมีสิ่งทีเสียไปโดยเปล่าประโยชน์ 40 เปอร์เซ็นต์หรือ 20 เปอร์เซ็นต์ ให้เก็บส่วนนั้นไว้ อย่าคิดว่าเสียไปเพียงเล็กน้อยเท่านั้นและที่เหลือของวันก็ดี เพราะนิสัยที่เสียนี้มีการทำกันมาเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน มันจะหลอกลวงลูกในช่วงเวลาสุดท้าย มันจะทำให้ลูกตามลำดับกันไป มันจะไม่ปล่อยให้ลูกกลายเป็นอันดับหนึ่ง ในตอนเริ่มต้น เพื่อที่จะตรวจสอบตนเองทุกคืน พ่อบราห์มาเคยตั้งศาลทุกคืน ศาลของอะไร? ไม่ใช่ของลูกๆ แต่ท่านจะตั้งศาลของอวัยวะต่างๆของท่านเอง ท่านจะสั่งพวกเขาว่า โอ้ จิตใจซึ่งเป็นหัวหน้ารัฐมนตรี กิจกรรมของจิตใจไม่ดีเลย ตอนนี้จิตใจต้องทำงานภายใต้คำสั่ง โอ้ ชั้นสการ์ต้องทำงานภายใต้คำสั่ง ทำไมจึงมีความแปรปรวนเช่นนั้น? อะไรคือสาเหตุของสิ่งนั้น? หาทางแก้ไข! ทุกวันท่านตั้งศาลอย่างเป็นทางการ จงตั้งศาลของลูกในลักษณะเดียวกัน - ศาลของอำนาจในการปกครองตนเอง ลูกบางคนมีการสนทนาจากใจถึงใจที่แสนหวานกับบัพดาตา พวกเขามีการพูดคุยเป็นการส่วนตัว บาบาคควรบอกลูกหรือไม่? หลายคนมีการพูดคุยเป็นการส่วนตัว พวกเขาพูดว่า: "แสดงภาพในอนาคตของฉันให้ฉันดูว่าฉันจะกลายเป็นอะไร" ลูกผู้เป็นเพชรพลอยดั้งเดิมคงจำได้ว่าลูกเคยถามแม่จังกัดต้มบ้ำเกี่ยวกับภาพของลูกเอง: "มาแม่ แสดงภาพให้เราดูว่าเราจะเป็นเช่นไร" ดังนั้น ในขณะที่กำลังพูดคุยกับบัพดาตา ก็มีลูกบางคนยังคงถามถึงภาพของตนเอง ลูกทุกคนต้องมีความปรารถนาในเช่นกัน: ว่าคงจะดีถ้าลูกจะได้รับภาพของลูกเอง อย่างไรก็ตาม บัพดาตากล่าวว่า: บัพดาตาได้ให้กระจกพิเศษกับลูกทุกคน กระจกนั้นคืออะไร? ในปัจจุบัน ลูกเป็นนายของตนเองใช่ไหม? ใช่ไหม? ลูกเป็นผู้มีอำนาจในการปกครองตนเองหรือไม่? หากลูกเป็น ให้ยกมือขึ้น! ลูกเป็นผู้มีอำนาจในการปกครองตนเองหรือไม่? อัจชะ ลูกบางคนไม่ได้ยกมือขึ้น ลูกเป็นนายแค่ระดับเล็กน้อยเท่านั้นหรือ? อัจชะ ลูกคือผู้มีอำนาจในการปกครองตนเอง ดังนั้นขอแสดงความยินดี! ดังนั้นซาร์ทของลูกผู้เป็นนายของตนเองจึงเป็นกระจกที่แสดงให้เห็นใบหน้าของสถานภาพในอนาคตของลูก ลูกมีกระจกนี้หรือไม่? ลูกทุกคนได้รับกระจกแล้วใช่ไหม? กระจกนั้นชัดเจนใช่ไหม? ไม่มีรอยดำใดๆบนกระจกนั้นใช่ไหม? อาจไม่มีรอยดำใดๆ แต่บางครั้ง เมื่อมีน้ำร้อน กระจกก็จะเป็นไอน้ำและกลับมาพรำมัว ตัวอย่างเช่น เมื่อมีหมอกลง กระจกก็จะฝ้ามัวจนลูกไม่สามารถมองเห็นอะไรได้ชัดเจนในกระจก ทุกคนต้องเคยมีประสบการณ์นี้ในเวลาอาบน้ำ ดังนั้น หากแม้กระทั่งตอนนี้อวัยวะใดอวัยวะหนึ่งของลูกไม่ได้้อยู่ภายใต้การควบคุมของลูกโดยสิ้นเชิง - อวัยวะนั้นอยู่ภายใต้การควบคุมของลูก แต่บางครั้งก็ไม่ - เช่น อวัยวะทางกายใดๆของลูก ตา ปาก หู หรือแม้กระทั่งเท้าของลูก บางครั้งก็ไปอยู่ในกลุ่มคนที่ผิด ซึ่งในกรณีนั้น แม้แต่เท้าของลูกก็ไม่สามารถอยู่ภายใต้การควบคุมของลูกได้ ลูกจะไปนั่งในที่ชุมนุม ลูกจะนั่งลงและฟังเรื่องราวที่ไม่ถูกต้องของรามายณะหรือภควัทคีตา ไม่ใช่เรื่องราวที่ถูกต้อง ดังนั้น หากประสาทสัมผัสทางกายของลูกอย่างใดอย่างหนึ่งไม่อยู่ภายใต้การควบคุมของลูก และนั่นรวมถึงความคิดและเวลาด้วย ลูกสามารถตรวจสอบจากสิ่งนี้ได้ว่า เมื่อลูกไม่มีพลังในการควบคุมใดๆเหนืออำนาจในการปกครองตนเองของลูก ลูกจะควบคุมอาณาจักรของโลกได้อย่างไร? แล้วลูกจะกลายเป็นราชาได้อย่างไร? ที่นั่นทุกสิ่งทุกอย่างต้องแม่นยำ ลูกจะมีพลังในการควบคุมและพลังในการปกครองโดยอัตโนมัติอันเป็นรางวัลสำหรับความเพียรพยายามที่ลูกทำในยุคบรรจบกัน ดังนั้น หากลูกขาดพลังในการควบคุมและพลังในการปกครองในเวลาในยุคบรรจบกัน นั่นหมายความว่าหากขาดความพยายามแล้วรางวัลจะเป็นเช่นไร? ลูกฉลาดในการคำนวณสิ่งนี้ใช่ไหม? ดังนั้น ให้มองดูใบหน้าของลูกในกระจกนี้ มองดูใบหน้าของลูกเอง ใบหน้าใดที่ปรากฏอยู่ตรงหน้าลูก? ใบหน้าของราชา ใบหน้าของผู้ที่เป็นส่วนหนึ่งของราชวงศ์ ใบหน้าของประชากรที่สูงส่ง หรือประชากรทั่วไป? ดังนั้นลูกเห็นภาพของลูกแล้วหรือไม่? ตรวจสอบด้วยภาพนี้ ตรวจสอบทุกวัน เพราะการบรรลุผลเป็นระยะเวลาที่ยาวนานนั้นขึ้นอยู่กับความพยายามของลูกเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน หากลูกคิดว่าลูกจะมีการวางแผนอย่างไม่มีขีดจำกัดโดยอัตโนมัติในเวลาสุดท้าย แล้วในช่วงเวลาสุดท้าย การวางแผนนั้นจะเป็นช่วงเวลาสุดท้ายหรือไม่ หรือจะเป็นช่วงเวลาที่ยาวนาน? ลูกคงจะไม่พูดว่านั่นเป็นช่วงเวลาที่ยาวนานใช่ไหม? ดังนั้น ลูกได้กลายเป็นนายของตนเองอย่างสมบูรณ์มาเป็นเวลา 21 ชาติเกิดหรือไม่? ลูกอาจไม่ได้นั่งบนบัลลังก์ แต่ลูกควรมีสติในอาณาจักร ช่วงระยะเวลาที่ยาวนานนี้มีความเชื่อมโยงกับรางวัลเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ดังนั้น อย่าได้ไม่ระมัดระวัง จนถึงตอนนี้ยังไม่มีการกำหนดวันสำหรับการทำลายล้าง ลูกไม่รู้ว่าจะเป็นอีกแปดปีหรือสิบปี ลูกไม่รู้เรื่องนั้น ดังนั้น อย่าคิดว่ามันจะเกิดขึ้นในช่วงเวลาที่ยังมาไม่ถึง ไม่เลย ก่อนที่จะคิดถึงวันสิ้นสุดของโลก ให้คิดถึงช่วงเวลาสุดท้ายของชีวิตของลูกก่อน ลูกได้กำหนดวันที่แน่นอนแล้วหรือยัง? มีลูกคนไหนรู้บ้างไหมว่าลูกจะต้องตายในวันนี้? มีใครรู้อะไรบ้างไหม? ลูกไม่รู้ใช่ไหม? โลกกำลังจะจบสิ้นลง และนั่นจะเกิดขึ้นในเวลาของมันเอง แต่ก่อนอื่นใด ให้คิดถึงช่วงเวลาสุดท้ายของลูกเอง และจดจำคติพจน์ของจังกัดต้มบ้ำ คติพจน์ของเธอคืออะไร? "ให้คิดว่าทุกช่วงเวลาเป็นช่วงเวลาสุดท้ายของลูก" มันต้องเกิดขึ้นในวันที่ ลูกจะไม่ได้รับวันที่แน่นอน ไม่ว่าจะสำหรับโลกหรือช่วงเวลาสุดท้ายของลูกเอง ทั้งหมดนี้เป็นเกมเกี่ยวกับทุกสิ่งที่เกิดขึ้นทันทีทันใด ดังนั้น จงตั้งศาลของลูก โอ้ ราชา! โอ้ ราชาผู้มีอำนาจในการปกครองตนเอง! จงตั้งศาลของลูกเอง รักษาให้เป็นระเบียบ เพราะคำสรรเสริญของอนาคตก็คือจะมีกฎและระเบียบ มันจะเป็นธรรมชาติที่นั่น จะมีความสมดุลของทั้งความรักและกฎเกณฑ์ มันจะเป็นธรรมชาติ กฎเกณฑ์ที่ว่า หากใครไม่ใช่ราชา เขาจะไม่สามารถออกกฎหมายได้ ทุกวันนี้

ผู้คนยังคงออกกฎหมายอยู่เรื่อย ๆ ทุกวันนี้แม้แต่ตำรวจก็ยังใช้กฎหมายในมือของตนเอง อย่างไรก็ตาม ที่นั่นจะมีความสมดุลของความรักและกฎเกณฑ์โดยธรรมชาติ

ดังนั้น ตอนนี้ จงนั่งอยู่บนที่นั่งของผู้ทรงอำนาจ แล้วอวยวะทางกาย พลัง และคุณธรรมทั้งหมดเหล่านั้นจะกล่าวกับลูกว่า “ขอรับนายท่าน ขอรับนายท่าน!” สิ่งเหล่านี้จะไม่หลอกลวงลูก “ขอรับ นายนายน” แล้วตอนนี้ลูกจะทำอะไร? ลูกจะเฉลิมฉลองงานเฉลิมฉลองอะไรในวันแห่งความทรงจำระลึกถึงในปีหน้า? ทุกโชนมีการเฉลิมฉลองใช่ไหม? ลูกเองก็มีพิธีอันทรงเกียรติมากมายเช่นกัน เวลานี้เฉลิมฉลองพิธีแห่งความสำเร็จของทุกความคิดและทุกขณะ เฉลิมฉลองพิธีนี้ เวลานี้สิ่งที่ไร้ประโยชน์ทั้งหมดควรจบสิ้นลง เพราะเมื่อลูกกลายเป็นภาพลักษณ์แห่งความสำเร็จ ดวงวิญญาณจะบรรลุความสำเร็จ โดยการมีความพอใจอย่างเต็มที่ จากความสิ้นหวัง ตะเกียงแห่งความหวังอันบริสุทธิ์จะจุดประกายทุกหนแห่ง เมื่อมีความสำเร็จประเภทใดก็ตาม พวกเขาจะจุดตะเกียงใช้หรือไม่? ตอนนี้ จุดตะเกียงแห่งความหวังในโลก ทุกดวงวิญญาณมีความสิ้นหวังประเภทใดประเภทหนึ่ง เนื่องจากความสิ้นหวัง พวกเขาจึงทุกข์ใจและดิ้นรนดิ้นรน ดังนั้น โอ้ ตะเกียงที่ไม่สูญสลาย เวลานี้ เฉลิมฉลองดิวัลลีของตะเกียงแห่งความหวัง! ตัวลูกเองก่อน แล้วจึงค่อยเป็นทุกคน ลูกได้ยินสิ่งนี้ไหม?

บัปเตดารู้สึกพอใจที่ได้เห็นความรักของลูก ๆ เฮอร์เซ็นต์ในวิชาของความรักนั้นดี ทำไมลูกถึงมาที่นั่นทั้งที่ใช้ความพยายามมากมายขนาดนี้? อะไรนำพาลูกมาที่นี่? รถไฟหรือเครื่องบิน? ความรักต่างหากที่นำพาลูกมาที่นี่ ลูกมาที่นี่บนเครื่องบินแห่งความรัก ดังนั้น ลูกได้สอบผ่านในวิชาแห่งความรักแล้ว ตอนนี้ลูกเป็นนายในการเป็นผู้ทรงอำนาจแล้ว และลูกสอบผ่านในวิชานั้นแล้ว ดังนั้น วัตถุประสงค์ มายา และชั้นสการ์เหล่านี้จะกลายเป็นซ้ำรับใช้ของลูก พวกเขาจะรอคำสั่งของเจ้านายของพวกเขาในทุกขณะ พ่อบราห์มาก์เช่นกัน ในฐานะที่เป็นนายได้ใช้ความพยายามที่ละเอียดอ่อนภายในเช่นนั้น ในลักษณะที่ลูกแม้กระทั่งไม่รู้ด้วยซ้ำว่าท่านกลับมาสสมบูรณ์ได้อย่างไร กรงเปิดออกและนกก็โบยบินไป กรงแห่งบัญญัติกรรมของโลกที่มีตัวตนและร่างกายเปิดออกและนกก็โบยบินไป ตอนนี้พ่อบราห์มาก์กำลังปลุกเรียกลูกทุกคนด้วยความรักอย่างมากจากส่วนลึกของหัวใจของท่าน โดยกล่าวว่า มาเร็ว ๆ มาเร็ว ๆ มาตอนนี้เลย มาเดี๋ยวนี้เลย ดังนั้นลูกได้รับปีกแล้วใช่ไหม? ตอนนี้ลูกทุกคนต้องทำการฝึกดริลนี้ในหัวใจของลูกในหนึ่งวินาที ทำตอนนี้ จบสิ้นความคิดทั้งหมด ฝึกดริลดังนี้: โอ้ บาบ! บาบที่แสนหวาน! บาบที่น่ารัก! ตอนนี้เรากำลังจะกลายเป็นผู้ที่มีรูปที่อะแคว เช่นเดียวกับท่านตอนนี้ (บาบทำการฝึกดริล) อัจชะ

ถึงลูกๆที่รักและมีพลังทุกคนในทุกหนแห่ง ถึงลูกๆที่มีอำนาจในการปกครองตนเองทุกคนและถึงลูกๆที่มีสิทธิ์ในโลก ถึงลูกๆที่เป็นผู้เพียรพยายามอย่างแรงกล้าในทุกหนแห่งซึ่งยังคงนั่งอยู่บนที่นั่งของนายผู้ทรงอำนาจ ถึงลูกๆที่มีอำนาจในการปกครองโลกผู้เป็นนายที่สม่าเสมอที่ส่งวัตถุประสงค์ ชั้นสการ์ พลัง และคุณธรรม ถึงผู้ที่นำความเพียบพร้อมและความสมบูรณ์พร้อมให้ใกล้เข้ามาเหมือนอย่างพ่อ ถึงลูกๆ ทุกคนในทุกมุมของแผ่นดินนี้และในต่างแดน รัก ระลึกถึง และนมัสเต จากบัปเตดา สำหรับวันแห่งพลัง

ขณะนี้บัปเตดากำลังระลึกถึงใครเป็นพิเศษ? ลูกจันด์ เธอส่งข้อความพิเศษว่าเธอจะต้องปรากฏตัวในชุมนุมอย่างแน่นอน ดังนั้น ไม่ว่าลูกจะมาจากลอนดอน อเมริกา ออสเตรเลีย แอฟริกา เอเชีย หรือทั่วทั้งบาร์ต ถึงลูกๆ ทุกคน รักและระลึกถึงเป็นการส่วนตัวตามชื่อและตามคุณสมบัติพิเศษ ลูกทุกคนกำลังได้รับความรักและการระลึกถึงเป็นการส่วนตัวใช่ไหม? อัจชะ

วันนี้ บาบาก็ระลึกถึงผู้ที่มาจากมฐันเช่นกัน พวกเขาั่งอยู่ด้านหน้า ลูกทุกคนจากมฐัน ยกมือขึ้น! ทุกแขนของมฐัน! ลูกทุกคนจากมฐันโดยเฉพาะอย่างยิ่งได้รับโชคจากการสละละทิ้งของลูกเป็นพิเศษในทางที่ละเอียดอ่อน เพราะลูกอาศัยอยู่ในพันดาฟบาวัน มฐัน ซานติวัน อย่างไรก็ตามผู้ที่จะได้พบกับบาบจะได้รับโอกาส ในขณะที่ผู้ที่มาจากมฐันเป็นเพียงผู้เฝ้าดูในฐานะผู้สังเกตการณ์ อย่างไรก็ตาม บาบาก็จะจดจำผู้ที่มาจากมฐันว่าเป็นผู้ที่อยู่ในหัวใจของท่านเสมอ ชื่อและร่องรอยของสิ่งที่เสียไปโดยเปล่าประโยชน์ในมฐันควรจบสิ้นลง จงเป็นผู้ยิ่งใหญ่ในการทำงานรับใช้และในสภาพของลูกเอง จงเป็นผู้ยิ่งใหญ่ในทุกสิ่ง สิ่งนี้ดีใช่ไหม? บาบไม่ลืมผู้ที่มาจากมฐัน แต่ผู้ที่มาจากมฐันได้รับโอกาสในการสละละทิ้ง

พร: ขอให้ลูกทำให้ผู้อื่นได้มองเห็นประกายของความพอใจบนหน้าผากของลูกและกลายเป็นภาพลักษณ์ที่ให้ นิมิต

ประกายของความพอใจยังคงเปล่งประกายบนหน้าผากของผู้ที่พอใจอยู่เสมอ หากดวงวิญญาณที่ไม่มีความสุขเห็นสิ่งเหล่านี้ ดวงวิญญาณนั้นจะกลับมามีความสุขด้วย และความทุกข์ของพวกเขาจะจบสิ้นลง ทุกคนจะถูกดึงดูดเข้าไปหาผู้ที่มีสมบัติแห่งความสุขของความพอใจโดยอัตโนมัติ ใบหน้าแห่งความสุขของพวกเขาจะกลายเป็นป้ายกระดานที่มีชีวิตที่ให้การแนะนำผู้เป็นหนึ่งเดียวที่สร้างพวกเขาขึ้นมา ดังนั้น จึงเป็นเพชรพลอยแห่งความพอใจเช่นนั้นที่อยู่อย่างพอใจและทำให้ผู้อื่นพอใจ เพื่อให้ผู้คนมากมายสามารถมีนิมิตได้

คติพจน์: มันเป็นหน้าที่ของผู้ที่ทำร้ายผู้อื่นที่จะต้องทำให้เจ็บปวด และเป็นหน้าที่ของลูกที่จะต้องปกป้องตนเอง

***** โอม ชานติ *****

มีความรักในความสันโดษและซึมซับความเป็นหนึ่งเดียวกันและสมาน

เช่นที่มีการทรมานพร้าวจนแตกและการตัดริบบิ้นในพิธีเปิดงาน ในทำนองเดียวกัน จงตัดริบบิ้นของทิศทางเดียว พลังเดียว ศรัทธาเดียว และความเป็นหนึ่งเดียว และทรมานพร้าวจนแตกแห่งความพอใจและความสุขกับทุกคน รดน้ำพื้นโลกหรือพื้นดินด้วยสิ่งนี้ แล้วดูว่าลูกจะประสบความสำเร็จมากแค่ไหน